

Елисавета Багряна

Пролог

Нека ме шибат и брулят неверните бури,
нека ми съскат отровните, лепкави грижи,
нека месата ми късат безумните фурии,
хищни чакали кръвта ми пролята да лижат...

Ти само, огън, горящ в моя дух, не загасвай,
ти само, извор, клокочещ в сърцето, не спирай,
ти само, обич, която мистично опасваш
моя живот – до последния миг не умирай!

Що са онези, които сега слепешката
моите дни на света преброени скъсяват? –
Бъдните дни, с неоменната своя разплата,
тяхната пръст ще затъпчат в безмълвна забрава.

Ти, огън мой, ще гориш и след мен в духовете,
ти, извор живе клокочиш в сърцата без грях,
ти, моя обич, в очите младежки ще светиш,
с техните устни ще пееш – и аз ще съм в тях!

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11748>]